

**Tema: Kontrola smrti kao jedan od ideoloških koncepata neolitizacije bliskog istoka -
Diplomski | Broj strana: 35 | Nivo: Filozofski fakultet**

UNIVERZITET U BEOGRADU

Filozofski fakultet

Odeljenje za arheologiju

KONTROLA SMRTI KAO JEDAN OD IDEOLOŠKIH KONCEPATA NEOLITIZACIJE BLISKOG
ISTOKA

DIPLOMSKI RAD

Beograd, 2008.

“Ideologijom i religijom se bavi sirotinja ja se tebi čudim”

(iz filma “Sjećaš li se Dolly Bell”, E. Kusturica, A. Sidran, 1982.)

SADRŽAJ

UVOD

Naslovljavajući ovako opširno rad, koji se sasvim legitimno mogao nazvati i Pogrebna praksa, ritual i ideologija prekeramičkog neolita Levanta, ili Sekundarno sahranjivanje i modelovane lobanje na Levantu i Anadoliji u prekeramičkom neolitu, etc. željela su se postići dva cilja. Prvo, zaintrigirati onoga koji čita; drugo i mnogo važnije u samom naslovu pokazati zaključak koji slijedi iz rada. U naslovu se nagovještavaju pitanja koja će biti postavljena u radu a koja su bitna za arheologiju. Ona su proizašla iz iščitavanja radova koji su se bavili ovom problematikom i prije svega sopstvenog razmišljanja o problemu pod uticajem pomenutih radova.

Govoriće se o značenju i funkciji sekundarnog sahranjivanja u prekeramičkom neolitu na Levantu i jugoistočnoj Anadoliji. Drugim riječima, ovdje se pokušava dokučiti priroda nekoliko kulturnih fenomena novonastalog neolitskog društva, kroz njihovu ritualnu praksu, počevši od sekundarnog sahranjivanja samog po sebi pa do modelovanih lobanja i njihove povezanosti sa ukupnim društvenim životom ranoneolitskih zajednica, i uloga tih pojava u formiranju nove “neolitske ideologije”.

Osnovni cilj ovog rada je pronalaženje veze između pogrebnih rituala i procesa promjene društva, tj. kako su te promjene viđene očima samih učesnika, odnosno kako su izazvane i postepeno usmjeravane od strane aktivnih pojedinaca a u sprezi sa svim ostalim faktorima, bilo ljudske, ekološke ili neke druge prirode, koji učestvuju u tranziciji, i samim tim stvaranju jednog novog habitusa. Pojašnjenja radi, cilj ovdje otkriva mogući rezultat i trasira teorijsku i metodološku putanju kojom se želi doći do određenih zaključaka. Prethodna definicija je, moglo bi se reći, bezlična esencija koja je konkretizovana na primjeru tranzicije iz natufijenskih u prekeramičke neolitske zajednice na Bliskom istoku.

Dakle, jedno generalizovano pitanje promjene ideoloških okvira, te mjesto pojedinaca u takvim promjenama primjenjeno je na možda najveću promjenu u ljudskom društvu do sada, na neolitizaciju. Preciznije, ne radi se o neolitizaciji već se pokušava vidjeti refleksija te pojave na pogrebnoj praksi, odnosno sekundarnom sahranjivanju tokom prekeramičkog neolita, posebno učestaloj pojavi modelovanih lobanja u prekeramičkom neolitu B, i obratno.

Nije potrebno postavljati pitanje o značaju jednog ovakvog rada zas arheologiju, on u sebi integriše nekoliko veoma bitnih arheoloških pitanja. Sam spoj pogrebnih rituala i neolitizacije dovoljan je razlog za postavljanje jednog ovakvog pitanja. Neolitizacija sama po sebi predstavlja najbitniji problem sa kojim se arheologija susrela, a razlike koje su nastale u tumačenju i pogledu

na nju, predstavljaju suštinsku razliku u arheološkim pravcima, kao i temelj uspostavljanja naučnih postulata arheologije. (Wright, 1971) Ovdje dolazimo do izvjesnih ograničenja. Kako je rad zasnovan na reinterpetaciji tuđih radova, svoje razmišljanje o ulozi složenih pogrebnih rituala prekeramičkog neolita u kreiranju ideološke matrice tih zajednica, i mogućoj ulozi pojedinca u tom procesu, ograničeno je tim radovima. Potrebno je mnogo veće iskustvo i znanje, veći pristup informacijama i na kraju mnogo duži rad na ovom problemu. Ovako pojedini zaključci dobijaju veoma spekulativnu formu, što ne mora biti značajno jer, najzad, bavljene naukom i nema nikakvog smisla ukoliko predstavlja prepričavanje tuđih stavova i mišljenja bez formiranja svog ličnog. Svijest o tome da je nemoguće objektivno posmatrati kulturnu pojavu uopšte, a posebno ako se radi o pojavi koja se dešavala prije nekoliko hiljada godina i čiji učesnici svakako nismo mogli biti. Tzv. naučna objektivnost potiče iz koncepta "svete nauke" koji pripada savremenom zapadnom društvu, gdje je naučni pozitivizam zamijenio religijsku istinu, zanemaruje činjenicu da je često današnja nauka sutrašnja bajka. (Cauvin, 2000a: 236)

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com